

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2020:050695

Datë: 23.04.2024

Numri i dokumentit: 05630436

Ac.nr.1072/2022

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Hysni Bardheci, kryetar i kolegjit, Bujar Muzaqi, dhe Enes Mehmeti, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses Sh.H.P., nga Gjilani, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson F.S., avokat në Gjilan, kundër të paditurës Komuna e Gjilanit – Drejtoria Komunale e Arsimit në Gjilan, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson B.M., Zyrtar Ligjor në Zyrën e Avokatit të Komunës së Gjilanit, me objekt kontesti, kompensimi i shpërblimit jubilar dhe kompensimi i shpenzimeve të ushqimit, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës, të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjilan-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.966/20, të datës 16.12.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 23.04.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Gjilanit - Drejtoria Komunale e Arsimit, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjilan-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.966/20, i datës 16.12.2021, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Gjilan-Departamenti i Përgjithshëm, me aktgjykimin e atakuar C.nr.966/20, të datës 16.12.2021, ka vendosur si në vijim: “ I. APROVOHET si e bazuar kërkesëpadia e paditëses Sh.H.P. nga Gjilani, dhe OBLIGOHET e paditura që paditëses në emër të shpërblimit jubilar në vlerë të 50% të një page bazë t’ia paguaj shumën prej 210.50 euro, në emër të kompensimit të shpenzimeve për ushqim për periudhën kohore 18.04.2017 deri më 28.02.2020, për 531 ditë pune t’ia paguaje shumën prej 1,062.00 euro, respektivisht shumën e përgjithshme prej 1,272.50 euro, me kamatë ligjore prej 8%, duke llogaritur nga dita e ushtrimit të padisë (10.04.2020), e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7(shtatë)ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin të përmbarimit të detyrueshëm.

II. DETYROHET e paditura Komuna e Gjilanit – Drejtoria e Arsimit, që paditësit t’ia paguaj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 270.00 euro, e të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm”.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor e paditura ka paraqitur ankesë, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit, ta aprovoj si të bazuar ankesën e të paditurës, ta anulojë aktgjykimin e atakuar si të pabazuar dhe çështjen ta kthen në rigjykim ose që ta refuzojë si të pabazuar kërkesëpadinë e paditëses.

Paditësja përmes përfaqësuesit të autorizuar ka paraqitur përgjigje në ankesë me propozim që ankesa e të paditurës të refuzohet, ndërsa aktgjykimi i atakuar të vërtetohet si i bazuar.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rrjedhë se paditësja, përmes përfaqësuesit të autorizuar, me datë 10.04.2020, në gjykatën e shkallës së parë ka paraqitur padi kundër të paditurës, për kompensim të shpenzimeve të ushqimit dhe shpërblimit jubilar. Në padi dhe gjatë shqyrtimit gjyqësor ka theksuar se paditësja ka themeluar marrëdhënie pune në kohë të pacaktuar si mësimdhënëse e ciklit klasor në SHFMU “ Sadulla Brestovci ” Gjilan. Duke iu referuar nenit 35 parag.7 dhe 8 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, ka kërkuar nga gjykata që të detyrohet e paditura që paditëses në emër të shpërblimit jubilar në vlerë të 50% të një page bazë t’ia paguaj shumën prej 210.50 euro, në emër të kompensimit të shpenzimeve për ushqim për periudhën kohore 18.04.2017 deri më 28.02.2020, për 531 ditë pune t’ia paguaje shumën prej 1,062.00 euro, respektivisht shumën e përgjithshme prej 1,272.50 euro, me kamatë ligjore prej 8%, duke llogaritur nga dita e ushtrimit të padisë (10.04.2020), e deri në pagesën definitive, si dhe t’ia paguaj shpenzimet e procedurës kontestimore, të gjitha këto në afat prej 7(shtatë)ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin të përmbarimit të detyrueshëm. E paditura përmes përgjigjes në padi e ka kontestuar kërkesëpadinë e paditëses duke i propozuar gjykatës që të njëjtën ta refuzojë si të pabazuar, me arsytet si në përgjigje në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, pas shqyrtimit të çështjes në seancën e shqyrtimit kryesor ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.966/20, të datës 16.12.2021, me të cilin e ka aprovuar në tërësi kërkesëpadinë e paditëses, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimin të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit gjykata e shkallës së parë në bazë të provave të administruara ka konstatuar së paditësja, punon si mësimdhënëse e ciklit klasor në SHFMU “Sadulla Brestovci” Gjilan, e njëjta ka përvojë pune mbi 10 vite, dhe ende vazhdon të ushtroj aktivitetin e saj, që vërtetohet në bazë të vërtetimit me numër 66/2019, i dt. 09.12.2019, i lëshuar nga SHFMU “Sadulla Brestovci” Gjilan, ndërsa nga lista e pagave lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, gjykata vërtetoi faktin se paditësja pagën bazë 421.00 euro. Nga vërtetimi me numër 47/2, i dt. 02.03.2020, i lëshuar nga SHFMU “Sadulla Brestovci”, Gjilan për ditët e pranisë ne pune të paditëses, gjykata vërtetoi faktin se e njëjta ka gjithsej 531 ditë pune.

Gjykata e shkallës së parë ka vendosur si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi që të aprovoj si të bazuar kërkesëpadinë e paditëses dhe e obligoi të paditurën që paditëses në emër të shpërblimit jubilar në vlerë të 50% të një page bazë, dhe në emër të kompensimit të shpenzimeve për ushqim në emër të kompensimit të shpenzimeve për ushqim për periudhën kohore 18.04.2017 deri më 28.02.2020, për 531 ditë pune t’ia paguaje shumën e përgjithshme prej 1,272.50 euro, me kamatë ligjore prej 8%, duke llogaritur nga dita e ushtrimit të padisë (10.04.2020), e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7(shtatë)ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin të përmbarrimit të detyrueshëm.

Për këto shuma të aprovuara gjykata u bazua në Kontratën Kolektive të Arsimit të dt. 18.04.2017, ku në nenin 35 par. 8 shprehimisht është përcaktuar se “ *Punëtorët (anëtarët e SBASHK-ut) në vitet jubilarë të punësimit përfitojnë shpërblim jubilar nga punëdhënësi i fundit, në vlerë: pika 8.3 parasheh “ Për 30 vite të përvojës së punës në vlerë të një page bazë dhe neni 8.5 ku shprehimisht parashihet se “Shpërblimi jubilar paguhet nga punëdhënësi kur i punësuarit i ka plotësuar kushtet e shpërblimit sipas kriterëve përkatëse, ndërsa neni 35 par.7, të po kësaj kontrate ku është përcaktuar se “ Të punësuarve, u sigurohen kompensim për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimit të ushqimit në punë për një ditë pune është 2 (dy) euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucionet arismore. Punëdhënësi i cili ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve përmes restaurantit apo kuzhinës, ose në një formë tjetër nuk ka obligim kompensimin për ushqim“*, në rastin konkret institucionet shkollore nuk e kanë të rregulluar ushqimin përmes restoranteve, andaj edhe e obligoi të paditurën që paditësit t’ia kompensoj edhe shumën e lartcekur në emër të ushqimit dhe në emër të shpërblimit jubilar. Lidhur me vendosjen mbi kamatën gjykata u bazua në kuptim të nenit 382 të LMD-së, ndërsa lidhur me shpenzimet konform nenit 449, 452 dhe 463 parag.1 të LPK.

Gjykata e Apelit e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës të shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, të pretenduara dhe as në shkeljet nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m), të LPK-së, dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të drejtës materiale për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika n) e LPK-së,

pasi që sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të plotë e ka vërtetuar gjendjen faktike, pasi që nuk ka qenë kontestues fakti se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht mësimdhënëse e ciklit klasor në SHFMU “Sadulla Brestovci” në Gjilan, ndërsa në bazë të vërtetimit me numër 47/2, të datës 02.03.2020, dhe vërtetimit me numër 66/2019, të datës 09.12.2019, të lëshuar nga SHFMU “Sadulla Brestovci”, Gjilan, është vërtetuar fakti së paditësja për periudhën nga data 18.04.2017, deri me datë 28.02.2020, ka gjithsej 531 ditë prezentë në punë, dhe e njëjta ka 11 vite përvojë pune, kurse në bazë të listës së pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, është vërtetuar fakti se paditësja pagën bazë e ka 421.00 euro në muaj.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale për arsyeje se me nenin 90 paragraf 1 të Ligjit Nr.03/L-212 të Punës, përcaktohet se: ”Marrëveshja Kolektive mund të lidhet: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragrafin 1 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) të nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në Gjuhën Zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragrafin 4 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin për sipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive...”.

Me nënshkrimin e Kontratës Kolektive nga ana e Ministrisë së Arsimit dhe përfaqësuesit të paditësve të sektorit të arsimit, Ministria ka marrë obligime në emër dhe llogari të të paditurës, ndërsa obligimi për kompensim bie mbi të paditurën pasi është punëdhënës i paditëses. Koordinimi ndërmjet nivelit lokal (Komunës) dhe nivelit qendror (Qeverisë-Ministrisë) nuk afekton në të drejtën e paditëses.

Gjykata e Apelit vlerëson se kërkesëpadia e paditëses gjen mbështetje në nenin 35 paragrafi 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, e cila është nënshkruar nga MASHT-it dhe SBASHK-ku, dhe ka hyrë në fuqi ditën e nënshkrimit datë 18.04.2017, ku është paraparë së “*Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqime gjatë punës, për ditët e pranisë në punë .Vlera e kompensimit të shpenzimeve të ushqimit në punë, për një ditë pune, është 2(dy) euro për të punësuarit të cilët kanë marrëdhënie pune primare në institucionet arsimore*”, si dhe në nenin 35 paragrafi 8, pika 8.1 të kësaj Kontrate, ku përcaktohet së “*Punëtorët (anëtarët e SBASHK-ut) në vitet jubilarë të punësimit përfitojnë shpërblimin jubilar nga punëdhënësi i fundit në vlerë prej: për 10 vite të përvojës së punës në vlerë të 50 % të një page bazë*”, ndërsa me pikën 8.5 të po këtij neni parashihet se: “*Shpërblimi jubilar paguhet nga punëdhënësi, kur i punësuarit i ka plotësuar*

kushtet e shpërblimit sipas kriterëve përkatëse”. Duke pasur parasysh se është vërtetuar së paditësja për periudhën nga data 18.04.2017, deri me datë 28.02.2020, ka gjithsej 531 ditë të pranisë në punë, në këtë rast Gjykata e Apelit, pajtohet me vlerësimin e gjykatës së shkallës së parë që paditëses t’i njihet kompensimi për ushqim në vlerë prej 1,062.00 euro, pasi që gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në përputhje me dispozitën e sipërcituar lidhur me të drejtën e paditëses për kompensimin e ushqimit. Po ashtu sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë e ka zbatuar të drejtën materiale sa i përket kërkesës për kompensimin e pagës jubilarë në vlerën e 50% të një page bazë, pasi që nga vërtetimi i përvojës së punës nr.prot.66/2019, datë 09.12.2019, të lëshuar nga FSHMU “Sadulla Brestovci” në Gjiilan, është vërtetuar së paditësja ka 11 vite përvojë pune, e që rezulton së paditësja 10 vite të përvojës së punës i ka arritur në vitin 2018, në kohën kur ka qenë në fuqi Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë. Andaj, gjykata e shkallës së parë duke i referuar këtyre dispozitave, në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur që paditëses për 10 vite të përvojës së punës t’i njihet kompensimi në vlerë prej 50% të një page bazë, në shumë të përgjithshme prej 210.50 euro, ku paga bazë mujore e paditëses është 421.00 euro.

Sa i përket pretendimit së e paditura nuk ka obligim ndaj paditëses pasi që e njëjta nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, Gjykata e Apelit, gjeti së ky pretendim është i pabazuar, pasi që në bazë të nenit 2 par.1.2 të kësaj kontrate është paraparë së “Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunitat- DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj.) në sektorin publik dhe institucionet edukativo-arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës”. Ndërsa lidhur me pretendimin se palët nënshkruese të kontratës kolektive nuk kanë bërë asnjë veprim që të sigurojnë mjete buxhetore që ta bëjnë kontratën të zbatueshme, Gjykata e Apelit vlerëson së koordinimi në mes të nivelit qendror dhe lokal në drejtim të alokimit të mjeteve për këtë kategori të pagesave që buron nga Kontrata Kolektive është çështje e brendshme e të paditurës me nivelin qendror dhe kjo assesi nuk mund të afektojë në të drejtën e paditëses dhe detyrimin e të paditurës.

Lidhur me pretendimin së kërkesa e paditëses është vjetërsuar bazuar në nenin 78 par.1 të Ligjit të Punës, pasi që paditësja nuk i ka shterur mjetet e brendshme para se të dorëzohet padia në gjykatë, Gjykata e Apelit, vlerëson së e paditura ka pasur për obligim që paditëses t’ia paguaj shpërblimin jubilar dhe kompensimin për ditët e pranisë në punë pa pasur nevojë që paditësja t’i drejtohet me kërkesë, dhe së në rastet kur kemi të bëjmë me kërkesat në para, siç është rasti konkret, mos parashtrimi i kërkesës tek punëdhënësi nuk paraqet pengesë që i punësuar, në këtë rast paditësja për realizimin e të drejtës së saj t’i drejtohet gjykatës me padi. Gjykata e Apelit vlerëson së kërkesa e paditëses nuk është përfshirë në parashkrim duke marrë për bazë dispozitën e nenit 87 të Ligjit të Punës, ku përcaktohet së “*Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës*”. Kjo për faktin së nga data 18.04.2017, kur ka filluar obligimi i të paditurës për pagesën e kompensimit të ushqimit e deri me datë 10.04.2020, ku paditësja e ka paraqitur padinë në gjykatë nuk kanë kaluar 3 vite. Në këtë rast nuk ka parashkrim as për kërkesën për shpërblim jubilar duke qenë së paditësja të drejtën për të kërkuar shpërblimin jubilar e ka fituar në vitin 2018, kur i ka arritur 10 vite të përvojës së punës.

Vendimi lidhur me kamatën është marrë konform nenit 382 të LMD-së dhe Mendimit juridik për kamatën i Gjykatës Supreme të Kosovës, i datës 02.12.2020. Vendimi mbi shpenzimet e procedurës është në përputhje me veprimet e ndërmarra në këtë çështje juridike kontestuese dhe në pajtim me dispozitat e nenit 449, 452.1, dhe 453 të LPK-së.

Janë vlerësuar edhe pretendimet tjera ankimore, por Gjykata e Apelit nuk ka gjetur se aktgjykimi i atakuar është i përfshirë në ndonjë shkelje, prandaj të gjitha pretendimet janë vlerësuar si të pabazuara.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195.1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.1072/2022, datë 23.04.2024

Kryetari i kolegjit - Gjyqtari

Hysni Bardheci